

پانديس زاندهای کوچک و انگشتی شکل است که از روده بزرگ منشعب می‌شود. این زانده به انتهای بزرگ روده کور (روده کور) متصل است. در جدار این عضو بافت لنفاوی فراوانی موجود است. طول آپانديس بين ۲ تا ۲۰ سانتی‌متر متغير است و قطر آن نیز بين ۶ تا ۸ میلی‌متر است. عفونت و التهاب در آن منجر به آپانديسيت می‌شود.

پانديس عضو وستيجيال محسوب می‌شود. کارکرد آن در بدن انسان کمک به از بين بردن آلودگی‌های بدن است. رخی از دانشمندان به تازگی نظریاتی ابراز داشته‌اند که نشان از کارایی این عضو دارد. نتایج تحقیقات ساينتيفیک آمريکن حاکی از آن است که آپانديس در نوزادان به توليد هورمون و در افراد بزرگسال به توليد پادگنهای (آنتی‌ژن‌های) مفيد برای ایمنی بدن و مبارزه با بیماری کمک می‌کند. همچنین تحقیقات دیگری نشان می‌دهد که آپانديس نقش عمده‌ای در سيستم ایمنی بدن دارد. بافت‌های لنفاوی جداره پانديس با حس کردن میکروبهای موجود در مواد زايد در حال دفع از بدن، نوع خوب یا بد میکروبه‌ها را تشخيص داده و به بائک حافظه‌ای سيستم ایمنی بدن اجازه می‌دهند تا در مقابله (و دفع) میکروبهای مضر و سلختن میکروبهای مفيد برنامه‌ریزی کرده و فعال گردد. آمار مرگ و مير در اثر اسهال مزمن در کشورهای فقير يا در حال رشد نشان داده که آپانديس سالم با ذخيره باکتریهای نوب در خود می‌تواند سيستم گوارشی افراد را پس از آلوده شدن به میکروبهای مضر باعث اسهال، با بازگشت میکروبهای مفيد بهبود داده و از آمار مرگ و مير بکاهد. همچنین در بعضی آدم‌ها وقتی پانديس آلوده شده به عفونت مزمن می‌شود و آن را از بدن جدا می‌کنند باعث سفت شدن شکم و روده راست می‌شود و هموروييد را ايجاد می‌کنند و چربی خون در اثر باکتریهای آزاد شده موجب چربی نون می‌شود و خون آلوده می‌شود

علل عفونت آپانديس

بقي غذا از طريق مری به معده و روده بزرگ می‌رسد باکتری‌هایی که در روده قرار دارند نیمی از آن مواد غذایی را به خود جذب کرده و به داخل خون می‌ریزند و اما آپانديس آن باکتری‌ها را از وست خارجي آپانديس به خود جذب می‌کند این باکتری‌ها زياد می‌شوند و سپس باعث عفونت آپانديسيت می‌شوند.

خستين کسی که خودش آپانديسش را جراحی کرد

وشتار اصلی: لئونيد روگوزوف

واخر آوريل ۱۹۶۱، لئونيد روگوزوف ۲۷ ساله که جزو ششمين گروه اکتشافی شوروی سابق بود که به قطب جنوب می‌رفتند (تیمی دوازده نفره که مأموریتشان ساختن پایگاهی جديد بنام ایستگاه وولازاروسکایا در واحه شیرماخر بود)، به دليل ابتلا به آپانديسيت حاد، وضع جسمانی وخيم شد (کمی احساس ضعف و خستگی داشت، بعد حالت تهوع شروع شد، و کمی بعد دردی شديد در سمت راست پهلویش حس کرد) و چون خودش پزشک جراح بود، بلافاصله فهميد مشکل آپانديس است اما از آنجا که هيچ اتاق عمل جراحی در آنجا وجود نداشت و امیدی هم به کمک‌رسانی نبود و تنها پزشک گروه نیز خودش بود، بنابراین و به ناچار تصميم گرفت که با بی‌حسی موضعی و عدم بیهوشی کامل و توسط آينه، خودش را جراحی نموده و آپانديس ملتهبش را خارج نماید که این کار با موفقیت انجام و نودش نیز زنده بماند؛ امروزه و پس از گذشت بیش از نیم قرن از آن زمان، برداشتن آپانديس پيش از سفر به قطب جنوب عادی - و در بعضی کشورها مثل استرالیا، اجباری - است. بعضی از پزشکان هم معتقدند فضانوردانی که بخواهند (در آینده) برای مدتی طولانی به ماه یا مریخ بروند، باید همین کار را نیز بکنند.

منبع: ويکی پدیا